

Na 35 jaar in de advocatuur mag Arthur van der Biezen het zeggen:

'BETER DAN DE RECHTER. DAT HELPT'

Jaap Brandligt

's Hertogenbosch - Arthur van der Biezen zit nu dertig jaar in de advocatuur. Een reden voor deBonjo om bij hem langs te gaan en met hem zijn lange beroepsleven door te lopen. Met de vele ups en naar we begrijpen de weinige downs die in dat beroepsleven zich hebben voorgedaan. Een advocaat die bijna een advocaat is van vorige en soms vergeten generaties. Begonnen bij de beroemde advocaten Piet Doedens en Jan Boone. Twee namen die klonken en nog steeds klinken als een klok. Althans voor de wat ouderen onder ons.

Het was in 1988 dat hij daar als stagiair aankwam. Toen was hij al twee jaar afgestudeerd. Kenmerkend is wellicht dat hij zijn laatste studiejaar in Marseille heeft gedaan. Met een koffer vol boeken in de bibliotheek daar. Eenmaal iets in zijn kop, dan zit het niet in zijn kont om een oude Nederlandse uitdrukking te parafrazeren. Zo ziet hij er ook uit. Twee jaar nodig gehad om te ontdekken dat strafrecht zijn terrein zou zijn en worden.

Doedens heeft hem geleerd dat 'als je in eerste instantie niks vindt, dat je dan nog maar eens moet gaan lezen'

Bij Raet – een grote onderneming in de IT-sfeer – geleerd dat hij kan onderhandelen, dat hij verbaal in staat is te overtuigen.

Arthur van der Biezen heeft een boeiend profiel

Boeiend profiel

Doedens wilde deze man graag hebben. Kenmerkend voor die periode – en misschien nog wel - was dat Doedens en zijn maat Boone Van der Biezen aan de zaak John Bestebreurtje zetten. Een toendertijd geruchtmakende zaak over de moord op deze Rotterdamse gokkoning. Knap uitgezocht, zei Doedens. En ging vervolgens met het resultaat aan de haal. Zo kun je voor de persoonlijke geschiedschrijving van Van der Biezen en voor de geschiedenis van de criminaliteit een lijstje opstellen van wat er aan zaken bij Van der Biezen langs komt. Mooie oefening voor de oudere bajesklanten. Zo passeren in het gesprek de eerste executie op klaarlichte dag, een casinoconflict. Ach, noem maar op. Voor het beeld van wat Van der Biezen voor jurist is – en daar gaat dit gesprek toch vooral over – is het interessant dat hij 1995 de specialisatiecursus strafrecht is gaan volgen. Dat mocht van zijn toenmalige baas Doedens. In de avonduren. In Utrecht, bij het Pompeinstituut. En daarna of vrijwel meteen kwam de IRT-affaire. In Van der Biezens kast staat het volledige verhaal

van de IRT. Het begin van grootschalige infiltratie en tappen in Nederland. Dat ging helemaal mis en mondde uit in een parlementaire enquête onder leiding van het onvergetelijke PvdA-Tweede Kamerlid Maarten van Traa. Het was ook raak voor een raadsman. Bruinsma, Rommy, Zwolsman, ze kwamen allemaal langs bij Boone, bij Doedens en dus ook bij Van der

'Ik zie veel meer en veel sneller dan anderen wat er aan de hand is'

Biezen. Op de wijze waarop de staat oud-rechercheur Klaas Langendoen aanpakte, plakt Van der Biezen in het gesprek het etiket 'de staat is onbetrouwbaar'. De man – Van der Biezen - heeft inderdaad een boeiend profiel: de eerste voetbalmoord in Beverwijk, de dubbele moord bij Bacchus in Gorkum, Kattee, de veronderstelde boekhouder van Holleeder, de Balkenende doofpot van de brand in het Catshuis. Noem het.

De Doedens-methode

Boeiend –en veelzeggend voor de ambities van Van der Biezen - is dat hij op een soortement cursus ging in Knoxville in Amerika om daar te leren over wat er met lijken gebeurt in verschillende forensische omgevingen. Daarmee was hij zijn collega's ver vooruit en hij is ervan overtuigd dat dit bijgedragen heeft aan de kwaliteit van zijn strafrechtpraktijk. Misschien is dat nog wel het meest boeiende aan deze ontmoeting. Hoe je als lerende advocaat, gezegend met een grote dosis nieuwsgierigheid, creativiteit en opgedane ervaring de kwaliteit van je werk upgradet. 'Ik zie veel meer en veel sneller dan anderen wat er aan de hand

is. Ik analyseer sneller doordat ik weet waar ik moet kijken.' Hij noemt dat de Doedens-methode. Die heeft hem geleerd dat 'als je in eerste instantie niks vindt, dat je dan nog maar eens moet gaan lezen.' Hij hekelt en passant de wijze waarop het Openbaar Ministerie met dossiers manipuleert. 'De overheid mag niet liegen.' Boos wordt hij als hij het heeft over de wijze waarop justitie Van Laarhoven – de coffeeshopman die in Thailand vastzit – verneukt heeft (om in de terminologie te blijven). Eigenlijk kun je nauwelijks een terrein noemen waarop Van der Biezen zich niet bewogen heeft. Hij hoort bij de selecte groep strafpleiters die bij het Internationale Hof in Den Haag mag optreden. Hij doet pluk-ze zaken. Ach, eigenlijk van alle markten thuis. Het heeft een voordeel merkt hij ergens aan het eind van het gesprek op: doordat hij zoveel weet, zoveel

ervaringsdeskundigheid bezit, is hij soms beter op de hoogte van wat er achter en in de vuistdikke en soms nog dikkere dossiers zit, dan rechters. Dat zijn tenslotte ook maar mensen met een beperkte deskundigheid.

OM belazerd de kluit

Een ding moest nog genoemd worden en dat is het 'belang van goed luisteren naar je klant'. Dat gebeurt vaak te weinig, zeker door het Openbaar Ministerie en de politie die dingen (willen) horen die er niet zijn. Er was eens een klant die werd getapt, vertelt hij. Maar van het getapte gesprek werd slechts een deel – namelijk dat deel dat volgens het Openbaar Ministerie belastend was - in het dossier ter rechtszitting opgenomen. Van der Biezen rook het. Kreeg de hele band te pakken. En liet de rechter vaststellen dat het OM de kluit belazerde. Vrijspraak dus.